

„Danferen“

et halvugentlig Ulyheds- og Oplysningsblad for det danske Folk i Amerika, udgivet af DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danferen“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

Pris pr. Aargang i De Forenede Stater \$1.50; til Udlandet \$2.00.

Bladet betales i Forud. Bestilling, Betaling, Adressforandring og alt andet angaaende Bladet adresseres:

DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebr.

„Danferen“ ledes indtil videre af Past. A. M. Andersen som Direccionens Formand.

Allt af Ulyheds-Interesse sendes direkte til „Danferen“, Blair, Nebr.

Alle andre Artikler sendes til Past. A. M. Andersen, Siborg, S. Dak.

Entered at the Post Office at Blair, Nebr., as second-class matter.

Advertising Rates made known upon application.

„Danferen“

Vi ser sendt til Subskribenter, indtil udtrykkelig Oplysning modtages af Udgiverne og at Gælden er betalt, i Overensstemmelse med De Forenede Staters Postlove.

Naar Leserne henvender sig til Post, der avorterer i Bladet, enten for at lade sig dem eller for at faa Oplysninger om det avorterende, bedes de altid omtale, at de faa Avortementet i dette Blad. Det vil vaere til gensidig Nytt.

Til „Danferen“s Venner.

Spad der nu end siges eller kunde siges om „Danferen“, om dens Dggtighed eller Ulyheds-Dggtighed, saa faa vi os overbevist om en Ting, og det er, at den er bleven mange en rar Gæst, som næsten er dem uundværlig.

En anden Ting kan ogsaa nok med Sandhed siges. I priser alle, Venner, at den skal gaa fremad i Dggtighed, vove sig ud over Drengene og naa til den idrætsdygtige Manddomsalder. I ønsker dens Fremtid betragget og dens halvugentlige Besøg udbudet til saa mange danske Hjem som muligt.

Men skal disse Dyster oplydes, saa maa I hjælpe os.

Det tager Kræfter, og det koster Tid og Penge at gøre et Blad dgtigt. Flere af os, som færlig arbejder ved „Danferen“ har nu saa megen Kendskab til Bladudgivelse, at vi nok ved hvordan et Blad bør være. Men, som sagt det tager Penge, eller Tid og Kræfter, om man vil; thi Tid og Kræfter koster Penge.

Da hvordan skal vi faa Penge? Ja, dem skal vi jo have af Bladets Holdere, og skal vi forøge vor Indtægt, saa maa vi forøge Antallet af Bladets Holdere.

Dg dertil anmoder vi om eders Hjælp, Venner! Husk paa, at det er lige saa meget i eders egen Interesse at faa Bladet udbredt og i det hele taget fremmet, som det er i vor. Redaktionen, Ekspeditionen, Directionen og hvad de nu ellers hedder, som arbejder med Bladets Udgivelse, har slet ikke store Interesse i Bladets Fremgang, end andre af eders Venner burde have.

Enhjælp gør stort. Gælder dette Ordsprog i andre Henseender saa dobbelt her.

Vi klager ikke over Mangel paa Deltagelse. Mange har vist Villighed til at hjælpe, hvor de kan. Nogle har sendt Artikler, andre Abonnementer, enkelte begge Dele. Tak for hver lille Haandsbæring.

Men vi trange færlig til, Venner, at I alle hjælpe os med at faa Bladet udbredt til nye Holdere. Vil I ikke gøre Alvor af det?

Der er Danske nok i Amerika til at „Dk.“ kunde faa 10,000 Abonnementer, og det kan ikke fejle, at der er mange, som vil føle sig tiltalte af „Dk.“s Program, blot de kendte den.

Hvor mange af vore Abonnementer mon vil sende os hver en ny i Lybet af næste Maaned? Lad os se!

Erdsdigst R e d.

Lidenstabelighed i Trossager har al Tid sin Grund i en vis hemmelig Vantrø. I al Fanatisme er der en Bismag af Hylteri. B. J. Fog.

Det kristne Sind, der ligesom et Solkin gennemtranger Hjertene, gør god og bedre. H. C. Andersen.

Enhver, Gud sætter ene, Han selv er mere nær. Bjørnstjerne Bjørnson

Hvor længe?

Det undrer mig at læse, at Danfere tan-naar at fremkomme med Tænkter om at sætte vort føre, gode danske Sprog til Side for helt at holde sig til det amerikanske; men maaste Tænkterne er gode at faa behandlet for deraf at faa den mangeGange meningsløse Sammenblanding af vort Sprog og det amerikanske ud af vore daglige Talemaader.

Bege Sprog kan være gode, naar de bruges paa rette Maade, nemlig at bruge det danske Sprog som Tale-sprog mellem os selv og det amerikanske som Rejse-sprog, Forretnings-sprog og i Tilfælde af ikke danskforstaaende besøgende. Lad os ikke frivillig smide det danske Sprog bort, men tale og skrive det, saa længe som muligt; thi at kunne to Sprog kan have sine Fordele; og Morten Jøsen vil nok give mig Ret i, at man ikke saa let kan lære for meget, hvoften med Hensyn til almindelige Kundskaber eller Sprog; og skal man rejse Jorden rundt, da er det godt ikke alene at have gode Kundskaber, men ogsaa at kunne mere end et Sprog.

Jeg tror, at glemmer man først sit Modersmaal, det gode danske Sprog — og dette kan desværre nok lade sig gøre, især af den opvoksede Ungdom — da vil udenforstaaende danske og derfor, og da vil den Agtelse, som Danfere overalt her i Amerika vides, lidt efter lidt forsvinde. Skal vi bevare vor Popularitet, skal vi ogsaa bevare vort Sprog. Skal vi bevare vor fra-Danmark medfødt mandige, bestemte og karakterfaste Aand med ikke at rives med af andre Nationers maaste ofte vakkende og letbevægelige, da er det nødvendigt at bevare Sproget som et Grundlag, hvorpaa det ovenfor nævnte skal bygges og vedligeholdes.

Herved er ikke sagt, at man ikke skal ofre Tid og Penge og Anstrengelser for at lære det amerikanske Sprog og de til Amerika hørende Kundskaber. Nej, tværtimod, lad os endelig ikke skaa tilbage for andre Nationers Fordel og os flekne os saa mange Kundskaber som muligt, hvilket ogsaa Amerika vil forde af os. Som en god amerikansk Borger bør man gøre Amerikas Interesser og være taknemmelig mod det Land, som har givet os, hvad Danmark ikke kunde.

Jeg og mange flere ser med Sorg paa det danske Sprogs stille, nærmest umærkelige Hensjænkelse blandt os, især blandt de unge, og stude det ogsaa luttet ud af vore Kirker, da vi det snart forsvinde og dermed tage den dybe og alvorlige Kristenendom med sig. Naar man tænker tilbage paa den Tid, da vor Moder gav os de første Kristenomspirer, saa tænker man paa Dansk, tænker man paa Undervisningen fra Søndagskolen, saa tænker man paa Dansk, tænker man paa sin Hæder og Frelser, tænker man paa Dansk, hvorforsaa ikke høre Guds Ord paa Dansk?

P o b l P o l s e n .

Gneboerens Syn.

(A. V. B j e r t e.)

Gremten Hatto stod i Orkenen og bad til Gud. Han var en Mand, der havde erfaret meget af Verdens Døds-fald. Saa gik han ud paa den store Hede, gravede sig en Hule og stod hver Dag og bad Gud om at lade Dommens Dag bryde ind over denne onde Verden.

Han sidder der, fortværet, tnoglet, fort og ligesom mosgroet med oprakte Hænder og slagrende Haar. Og saa var der sandelig et Par Bispjæfter, som tog fejl og mente, at det var et gammelt, slavnepiletra — og saa begyndte de at bygge Rede i hans ene Haand. Først blæste Straaene bort; men uden at han ret vidste af det, trummede han sine Fingre, saa Straaene blev liggende. Saaledes stod han Dag efter Dag — han havde lovet at faa der, indtil Herren hørte hans Bøn. Og Gneboerens Folk kom og puttede Hæde i den hellige Mand's Mund. — Imedens rugebe Hunnen paa Eggene, og nogen Tid efter høretes en Pippen deroppe.

Og Hatto kunde ikke lade være at sænke sin Arm saa meget, at han kunde se ned i Reden. Aldrig havde han set noget saa hjælpeløst, grimt og hntelligt. Men han holdt af dem, som de var. Og naar han nu paataale Gud for at begære Verdens Undergang — saa gjorde han i Stilhed en Untagelse med disse fets smaa, hjælpeløse Væfener. De maatte ikke omkomme. Men alt som Dagene gik, faldt han i Tanter. Kanske det var saa, naar alt kom til alt, at Gud holdt denne Jord i sin højre Haand som en stor Julegule, og kastede den som kommen til at være skærlig til alle dem, der byggede og boer paa den, til alle Jordens hjælpeløse Værn. Vilkelig var hans smaa Fugle meget bedre end Vorherrens Mennekter, men han kunde alligevel nu forstaa, at Gud Fader dog kunde have Hjerte for dem. — Dette er nu for det første et sandt og trofast Søn paa Guds Forhold til denne Jord. Der er nok, som kunde faa os til at tænke, at Gud dog vist snart maatte lade Taalmodigheden med Verden. Nu er der gaaet over 1900 Aar, siden han lod sin Søn se den Under Englenes Sang om Fred paa Jorden. Og endnu bestandig piner og plager Mennekstene hinanden. Endnu er der fuldt op af Lest og Skam, og utalte Eder og Gudsbeholdelser lyder fra Jorden. Og i mit eget Hjerte er der nok af Synd og Trods, af Utaal-nemlighed og Egenskab.

Jo, sandelig kunde vore Tanter nok komme ind paa de samme Veje som Gneboerens: at det var rimeligt, om Gud lod sin Valdes Vasun lyde over Jorden. Men desmere kan vor Sind fides af Tak til den Gud, der ser med forlige Øjne paa den store Julegule, han bærer i sin Haand. —

Og dernæst forekommer det mig, at Gremten's Erfaring kan hjælpe os i med Friselsen til at blive bitre og kritiske og fylde med Mismod og Tvivl.

Der er jo ganske vist nok, som kan striffe os dertil, baade i vort eget Land og i den store Verden, baade i det smaa og i det store. Det ser jo mangen Gang ud til, at det slet intet kan nytte at arbejde paa Fred og Kærlighed i denne Verden, saa det var bedre at opgive det hele her paa Jorden og nøjes med at haabe paa Himlens Salighed, jaalede som Pietistene gør. Ja, jeg forstaaer nok, hvorledes man kan komme ind paa dette; jeg tender nok hos mig selv Friselsen til det. Og ikke heller er det mig slet uforstaaeligt, at Mennekter, som ikke tror paa Himlen, kan blive haabløse og blaferte, saa de „griner“ ad al ideel Stræben og siger, som en ung Student en Gang sagde om Bergs Kamp for Folkefriheden: „At den gamle Mand gider!“

Men over for denne Friselse til at falde hen til det „sorte Syn“, vil jeg give to Raad.

For det første skal vi gøre som Gremten: se paa det smaa, vi har i vor Haand, vort hjem, vore Børn og alt det, der ligger vort Hjerte nærmest. Saa søg vi, at vi ikke kan opgive Værdet for at gøre det lyst og godt for dem. Lad saa „den store Verden“ være fuld af Hn og Uretfærdighed, vi maa dog virke for at bevare det, vi har i vor Haand. Og desra vover jeg igen vor Tro og vort Haab over for det, som ligger længere borte. Saa faar vi igen Mod til at tage Del i Arbejdet for Ret og Frihed i vort Folk og vor Kirke — ja paa den hele Jord.

Og dernæst skal vi af Gremten's Syn lære at se, at Gud, som holder Julegule i sin Haand, ikke blot er den naadige Gud, som tilgiver Mennekstene deres Synd, men ogsaa den vittomme Gud, der vil føre os frem til Fuldkommenhed, saa vi kan blive skydefærdige, færdige og værdige til at sige ind i hans Himmel.

Thi hvoften Gud eller vi kan nøjes med mindre end, at vi en Gang maa komme til at leve det fuldkomne Liv og gøre de rene og gode Gerninger af vort eget Hjertes Drift. Skriften siger os, at vi frelses af Naade, men vi skal dømmes efter vore Gerninger, d. v. s. efter det, som Raaden har virket i os og slet os frem til at naa. Det ligger i selve Ordet: Dommens Dag, at da kan der ikke være Tale om Naade. Der kan intet ondt slippe med ind i Himlen. Til den Tid skal Guds Naade have frembragt de fuldkomne Gerninger, der bestaar for Dømmen. Det er Saliggørelsens store Hemmelighed.

Men saa tør vi ogsaa tro, at Gud ved sin Naade vil udrette noget af dette i os. Som Julegen ruger over sine Unger, til de bliver skydefærdige, saaledes vil Guds Naade ruge over os, til Skydefærdige kan vofse frem, og vi kan sige ud af al Synd og Ulykkelighed. —

Derfor, naar vi udtaler vore Ønsker til herandere om Fred, Lykke og gode Aar, saa snar vi dog fremfor alt herandere det lyse Syn med Mod og Haab, saa vi kan sige: „Fremad, fremad, fremad paany!“ Ja, fremad af Guds Naade og til Guds Væ.

Fremad i Arbejdet for Ret og Kærlighed paa denne Jord, og fremad mod Fuldkommenhedens straalende Maal.

Fra min Krog.

D v e l s e .

„Kan De spille Klaver?“ spurgte man en ung Dame. Undfeeligt rødmende sparede hun: „Det ved jeg ikke; jeg har aldrig prøvet det.“

Rimeligvis vil det være sjældent, man faar det Svar. De fleste er nok ellers paa det rene med, at der hører lang Tid Dvelse til for at kunne spille Klaver. Og i det hele er det vel saadan, at paa de Livsomraader, man kunde kalde de materielle, der forstaaer Folk nok, at der skal Dvelse til. Enhver ved, at et Barn maa øve sig, inden det kan skrive — og at en Smed-ferdreng maa øve sig, inden han kan lave et Vord.

Derimod er det kun ringe Forstaaelse af, at paa de aandelige Omraader er Dvelse lige saa nødvendig — og Tak til.

Og dog har Søren Kiertegaard freret en hel Bog om „Indværelse i Kristen-dom“.

Hvor mange tænker paa, at man kan opnaa store Ting paa Sindets Omraade ved stadig Dvelse.

Jeg nævnte forleden, at en Kone havde sagt: „Jeg er nu saadan tung-sindig“, og at hun var bleven meget forbaudet, da jeg sagde til hende: „Men det stude De ikke være!“ — Hvad stude hun da gøre, Stakkel? Hun stude naturligvis øve sig i at være glad, øve sig hver eneste Dag, Time for Time. Det er naturligvis ikke saadan at løse til. At være glad er en stor Kunst, meget større end at spille paa Klaver, og dog gaar Folk og tror, at man kan lære at være glad uden Dvelse, mens man er mange Aar om at lære Klaver-spillet.

Det tager Tid, men det lader sig gøre. — Folk siger tit til mig: „De kan sagtens; for De er al Tid saa glad.“ — Ja, jeg indrømmer, at jeg „kan sagtens“, men hvem ved, hvor meget jeg har maattet øve mig i den Kunst at være glad.

Man kan øve sig i al Ting. En Kone kan øve sig i at elske sin Mand — og en Mand kan naturligvis ogsaa øve sig i at elske sin Kone. (Man skal være saa rødfømt forfægtig; hvis jeg nu eksempelvis nævnte dette, at en Kone bør øve sig i at elske sin Mand, saa kunde der godt komme en og protestere eller spørge, om en Mand baa meget jeg har maattet øve mig i den Kunst at være glad.)

Derfor en Mand som og sagde til mig: „Jeg elsker ikke min Kone mere; jeg lever altsaa i en Løgn; vi maa stilles“, — saa vilde jeg allerførst spørge ham: „Har Du nu for Alvor øvet Dig i at elske Din Kone — øvet Dig i at være god ved hende, hentet en Spand Vand til hende, talt med hende, læst noget for hende, talt med hende om, hvad Du har for osv. osv. Og saa skal det nok vise sig, at hvis han vil være ærlig, saa maa han sige: „Nej, det har jeg ikke gjort.“ — Og saa vilde jeg sige til ham: „Ja, men det maa Du gøre. Prøv nu det i Alvor i tre Aar, og hvis Du saa kan tomme og sige: „Jeg elsker hende i Løgn og i Løgn“, saa — ja, jeg vil ikke sige, hvad jeg saa vil; for det vil ikke indtræffe. — Hemmeligheden er jo den, at det Bæsen, vi ofrer mest for, kommer vi til at elske mest. (Det er ingenlunde, som man maaste først vil tænke, saaledes, at vi mest elsker dem, der viser os de største Kærligheds-øfre — det er snarere omvendt. —

Vi kan øve os i at elske, og vi kan øve os i at tro.

En ung Kone sagde en Gang: „Det er saa svært med mig; jeg er paa en Naade lykkelig, glad ved mit hjem, min Mand og mine Børn; men saa er det, Tanken om Døden ligesom tager det altsammen fra mig.“

„Tør De da ikke paa det evige Liv?“ „Jo, paa en Naade; det gør jeg vist nok; men det forstaaer ikke.“

„Saa maa De øve Dem deri. Vø Dem i at se Jesus igennem Døden. Hver Gang Døden viser sig for Dem, saa hold Jesus Stikfelse fast — og bliv ved det med Gang efter Gang, saa naar De til sidst, at Døden bliver som en Kude. De ser igennem — og ser Himlen aaben og Jesus ved Guds højre Haand.“ A. B j e r t e .

Bøger

til nedsatte Priser.

Vi har modtaget mange gode billige Bøger, som ikke er opført i vort Katalog. Samme sælges til nedsatte Pris, saalænge Oplaget varer. Priserne er netto, og Bøgerne sendes porto frit, til Oplaget er udsolgt, i den Orden, som Bestillingerne indløber. Strid med det samme, inden det er for sent.

Bøgerne bestilles efter Nummer.

41. Syvende Bind. 1892. Indhold: Der Bidrag af A. v. Dettinger, D. Møller, G. Ushorn, J. Welhaven og E. E. Fjølstrup.

42. Niende Bind. 1893. Indhold: Der Bidrag af H. F. Ardam, D. Møller, M. H. C. Koch og E. E. Fjølstrup. — Dette Bind sælges kun i Forbindelse med Smaastryk-ternes ni andre Bind.

43. Niende Bind. 1894. Indhold: Der Bidrag af J. Köllin, S. M. Larsen, F. Nielsen, E. Raville, G. A. Cobbold og E. Curtius.

44. Tiende Bind. 1895. Indhold: Der Bidrag af B. Sørensen, F. Godt, S. M. Larsen, F. Nielsen, E. v. Drelli, B. Schmidt (Silvia) og E. E. Fjølstrup. — Alle nedfat fra \$2 til \$1 Styk.

45. 30 Modulationer for Orgel eller Harmonium som Forbindelser mellem Salmemelodier. Komponeret af L. Jastrup. Pris nedfat til 15c.

46. 26 smaa og lette For- og Efterspil til Salmemelodier for Orgel eller Harmonium. Komponeret af L. Jastrup. Nedfat fra 50c. til 25c.

47. Nutids-Spørgsmaal, behøft i tre Foredrag ved Høstaarsmødet i Åstob 1886. Indhold: Ludvig Schrøder, et Stoleprogram; Holger Begtrup, et Foredrag om Arvelighed; Paul la Cour, Videnskab og Kristenendom, 83 Sider i Omflag. Nedfat fra 40c. til 20c.

48. Strøtanter af „En Ravnslø“, 48 Sider i Omflag. Nedfat fra 20c. til 10c.

49. Minder fra Nordens Historie, af A. Fabricius, 235 Sider i Omflag. Nedfat fra 50c. til 25c.

50. Evangelium og Lov, Bidrag til Behandling af deres Følgeorden og Sammenhang i Guds Mund og Mennekelivet, ved P. J. Bertelsen, Sognepræst for Sønderup og Suldrup. 59 Sider i Omflag. Nedfat fra 25c. til 10c.

51. J. C. Rudolph Frimodt som Præst og troende Kristen, af Pastor C. A. Aag, Præst ved Jakobskirken i København. 31 Sider i Omflag. Nedfat fra 15c. til 5c.

52. Paa Helliggørelsens Vej, religiøse Betragtninger af Jacob Paulli. Indhold: Kristusbilledet, Det hellige Arbejde, Vi er døbt til Kristi Død, Bliover som Børn, De to Søner, De onde og de gode Dage, Ene med Gud, Hvoledes bruger du Guds Ord? Kærlighedens Krav, Det bedste Gode, Kristenommens Alvor. 177 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1 til 40c.

53. Livet i Gud, religiøse Betragtninger af Jacob Paulli. 191 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1 til 40c.

54. Herren og Tjenerne, Prædikener af Jacob Paulli. 260 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.25 til 50c.

55. Nogle Digte af Chr. Winther. Af Indholdet fremhæves: Den første Ekstasjon, Guldsalderen, Sjælland, Dansen i Stoben. 238 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.20 til 40c.

56. H. C. Andersen's Samlede Strif-ter, Supplement til „Mit Livs Eventyr“. 180 Sider i Omflag. Nedfat fra 40c. til 15c.

57. Jødefolket i Nutiden. Et Foredrag, holdt i Odense 1893 af Slots-præst A. S. Poulsen. 34 Sider i Omflag. Nedfat fra 25c. til 10c.

Kristi Fødsel, af Theodor Hansen. 276 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.00 til 40c.

63. Herluf Nordal, en Fortælling fra det forrige Aarhundrede af Magda-lene Thoresen. 499 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.20 til 60c.

64. Kirkehistoriske Fortællinger og Sagn, meddelte af A. C. L. Grove Rasmussen, Sognepræst for Allerup og Davinde. 212 Sider i Omflag. Nedfat fra 50c. til 25c.

65. Dr. Richard Moses som Hygie-niker, et Foredrag. Autoriseret Oversættelse af Sognepræst Fr. Stahlfest-Møller. 48 Sider i Omflag. Nedfat fra 40c. til 15c.

66. Gamle Nielsen. En kulturhistorisk Selvbibliografi fra 1799 til 1888, opstrevet af Anton Nielsen med Forfatterens Portræt. 134 Sider i Omflag. Nedfat fra 80c. til 25c.

67. Jacob Chr. Lindberg, Den danske Kirkesags Fortællinger, et Minde-strift af Frederik Nygaard, med Jacob Chr. Lindbergs Billed. 82 Sider i Omflag. Nedfat fra 60c. til 25c.

68. Om Arbejdets Betydning for det aandelige Liv. Uafsmættelige Foredrag af R. Nielsen. 88 Sider i Omflag. Nedfat til 20c.

69. Stjernehimlen. Nogle til Bes-temmelse af Stjerner, af Thorvald Kahl. Med Stjernefort. 85 Sider i Omflag. Nedfat fra 50c. til 20c.

70. Bondeliv, af Anton Nielsen. 2. Bind, 179 Sider i Omflag. Nedfat fra 80c. til 35c. 3. Bind, 195 Sider i Omflag. Nedfat fra 80c. til 35c.

71. Indianerhøvningen Tecumtha. En biografisk Skildring, af Kristian Østergaard, Forskander for Skov-ring Højskole. 53 Sider i Omflag. Nedfat fra 30c. til 10c.

72. En Valfart til Bibelens hellige Land, religiøst Digt af Adolf Langsted, med Illustrationer. 36 Sider i Omflag. Nedfat fra 80c. til 25c.

73. Ludvig Heiberg. Af hans Liv og hans Tid. Et Mindestrift, udgivet af Ludvig Schrøder, med et Minde-bigt og Navneliste. 336 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.80 til 50c.

74. En Aargang Prædikener i Udvalgt, af Niels Lindberg ved Christian Epleif og Frederik Nygaard. 112 Sider i Omflag. Nedfat fra 60c. til 25c.

75. Trakt af Livet i Amerika, af Breve til Hjemmet fra en dansk Rej-sende. 178 Sider i Omflag. Nedfat fra 50c. til 20c.

76. En gammel Danmarkshistorie for Aar 826—1157. Almindelig tal-det „Røstfide-Rønningen“, oversat fra Latin af M. Redstorff. 32 Sider i Omflag. Nedfat fra 15c. til 5c.

77. Tøge Brahe. En Roman fra Slutningen af det 16. Aarhundrede, af Wilhelm Østergaard, med Illustration af Kong Jacobs af Stol-lands Besøg hos Tøge Brahe paa Hven, efter Carl Blochs Maleri. 374 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.80 til 60c.

78. Digte, gamle og nye, af Chr. Winther. 309 Sider i Omflag. Nedfat fra \$1.00 til 40c.

Danish Luth. Publ. House, Blair, Nebr.

Giver en talrig Yngel!

Des Moines Incb. Company, Dept. 61, Des Moines, Iowa, or Dept. 64, Buffalo, N. Y.

Successful. Eksperimentet ittel Frøve en Gang en Rugekassen og bliv overbevist Succes!

Des Moines Incb. Company, Dept. 61, Des Moines, Iowa, or Dept. 64, Buffalo, N. Y.

Træer

og gør det pønt og hyggeligt omkring Hjemmet. Nogle Gran og Firer \$1.00 pr. 100. 5-aarige Træer halv Pris. Jeg be-taler Kræften. Vest-Kalifornia, som fortæller, hvorledes Træerne skal plantes og behandles faavel Sommer som Vinter, sendes frit. Etvis gratis.

Munin Larson, Linn Grove, Buena Vista Co., Iowa.

Alter-Malerier

og andre Kunstmalerværk, isødem Fortællinger, Blomster samt Billeder og Marine-Billeder o. l. v. udført smukt og billigt. I Billeder og fine importerede Farver (Tub Colors) og prepared canvas benyttes. Bestillinger modtages paa Tegninger til Afskriftning e. l. v. H. JENSEN, 81 North Main St., Council Bluffs, Ia.